

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

67. Utrum coram Abbatibus exemptis fieri possit resignatio beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

De Jurisdic*t* Ordin. in Exempto.

Potro, quod dixi de constitutione usu non recepta id disputari potest in constitutionibus seu declarationibus legum humanarum ceterorum constitutiones seu declarationes legum divinarum, non eo minus vera esse desinunt aut obligare quod usu non recepta afferantur quemadmodum doce & subtiliter contra Cajetanum Navarrus anno 27 tract. de usuris n. 6. vers. Secundo Tom. I.

Utrum vero constitutiones promulgatae cognitae presumantur videatur Menochius lib. 2. pref. 3. per tot. Item an constitutiones Pontificiae affiantur Domini corporalia laicorum notatum est supra lib. 1. q. 5 o. n. 39.

QVÆSTIO LXVII.
Utrum coram Abbatibus fieri possit resignatio beneficiorum.

SUMMARIUM.

1. Distinguendum inter Abbates exemptos
& non exemptos.	pleno iure subjectas.
2. Ab institutione ad destitutionem argui
non potest.	4. Abbates Domini ordinarij Monachorum.
3. Abbates exempti habent Ecclesiastibz sibi	5. Pleno iure possidere quid sit.
6. Abbates renunciare debent in manibz
superioribz.

IN hac questione laudo Flaminium Patrum de resq. benef. par. 1. li. 7. q. 15. pt. 1. Ior, qui in hac prope verba resolvit distinguendum esse inter Abbates non exemptos & exemptos quod Abbates qui exempti non sunt placuit non licet coram eis facere resignations aut beneficiorum permutations, quippe quod istis aribus suis interponendæ autoritas non habeant collecta, quem sequitur Bellamera de permutatione benefic. 1. par. qu. 9. Card. Clem. 1. n. 18. de renunt. Tum quod hæc autoritas propriæ fit juris Episcopalis 10. Andr. 10. Monach. Germinian Franc. inc. 1. de rer. perm. in 6. Flaminius d. l. 7. q. 14. n. 16. 17. 18.

2. Tum quod à facultate instituendi, non licet arguere ad destituendi autoritatem Flam. d. q. 14. n. 15. & seq. adeo ut licet Abbates instituere possint in Ecclesiis sibi pleno iure subjectis, institui tamen non administrant nisi prius habita licentia dicacefani cui subjectus est Durandus de modo congregandi Concilium generale Rubr. 4. n. 35. & Rubr. 23. n. 1. & 3. Card. d. n. 18.

Quo vero ad Abbates exemptos qui ius conferendi habent, ij autoritatem habent resignationes & permutations admittendi Abbatis ca. quæstum n. 4. de rer. perm. Franc. c. 1. n. 8. eod. in 6. et que communis opinio teste Flaminio d. q. 15. n. 3.

Ratio est, quia Abbates exempti habent Ecclesiastibz sibi pleno iure subjectas, ideoque ius Episcopale seu jurisdictionem quasi Episcopalem Innoc. 6. 2. vers. de Abbatibus de transfl.

transl. cap. Abbates in fine de privileg. in 6. glo. Clem. 1. verb. proprij de reb. Eccles. non alien. scripti supra eodem lib. quæst. 20. In iurisdictione enim Abbatis exempta & Episcopatus & equiparantur ea. ne pro defectu s. statutum ubi glo. in ver. regularis cap. dilectus filius ubi glo. ult. in fine de concess. præb. Mandos reg. Cancell. 26. quæst. 3. n. 8. cap. 1. ca. in singulis de statu Monach. Aret. conf. 63. n. 4. Flamininius d. quest. 15. n. 6. & lib. 2. q. 1. n. 66. dicitur enim Abbatia caput omnium Ecclesiæ regularium & omnium monasteriorum potestas ab ea dependere ea. nullam potestatem 18. quest. 2. cap. cum ad monasterium de statu Monach. lo. Selva tract. de beneficio par. 1. q. 2. n. 49. Flam. d. q. 15. n. 7. Confirmatur, qui possunt destitueri, possunt recipere resignationes Flam. d. q. 14. Abbates autem exempli possunt destitueri Paris. conf. 12. n. 14. vol. 4. Gigas de criminis le/a Majest. q. 19. n. 9. Ergo quippe quod habent jus visitandi ex quo oritur & descendit potestas puniendo castigandi privandi destituendi Feder. de Seni conf. 58. fel. cap. dilect. & 1. col. 2. de rescr. cap. olim de accusat. cap. nemo disp. 85. Flam. d. q. 15. n. 18. & seq.

Accedit, quod Abbates vere dicuntur prælati & ordinarii Monachorum c. nullus 4 Monachus c. nullam potestatem 18. quest. 2. cap. quanto & ibi Innoc. & DD. de offic. ord. in quos majorem & plenioram dicuntur habere potestatem quam Episcopus habeat in Clericos sue diocesis. Abb. c. ad nostram n. 2. c. reprehensibilis & utroque Franc. de appel. Fel. c. super literis n. 10. de rescr. Mandos reg. Cancell. 2. q. 2. n. 4. in fine.

Insuper eiusmodi Abbates h. v. ent Ecclesiæ sibi pleno jure subjectas, quod importat visitationem correctionem institutionem destitutionem Paris. d. conf. 22. n. 14. vol. 4. conf. 35. n. 9. cod. lib. dixilate supra lib. 1. q. 9. n. 6. & seq. Hinc ipsi possunt præstare autoritatem alienationi rerum Ecclesiasticarum Abb. d. cap. quæsicum n. 4. glo. d. Clem. 1. in verb. proprij Reduanus de alienat. rerum Ecclesiast. Rubr. 2. 6. n. 8. Rubr. 30. cap. 1. n. 94. dixi supra eod lib. q. 1. & seq.

Quo vero ad Abbates, renunciare debent in manibus superioris non vero in manibus subditorum Abb. c. ult. nos. 2. de renunt. ubi Butrio n. 3. Flam. d. q. 15. in fine.

QUESTIO LXVIII.

Quid si Ecclesia in temporalibus recognoscat Abbatem, in spiritualibus vero Episcopum coram utro eorum erit expedienda resignatio.

R. Epondeo coram Episcopo Innoc. c. ult. in fine de renunt. Card. Clem. unica nu. 17. de renunt. Abb. d. c. ult. n. 3. vers. quaro de presbytero Flam. de resig. benef. par. 1. l. 7. q. 15. n. 18. Ratio est, quia resignationes expediti debent coram superiori Ecclesiastico habente spiritualia Euf. tract. de visitatione l. 2. cap. 28. n. 12. Ruffiniacus tract. de beneficio c. 14. n. 41. Flam. d. q. 15. n. 18. quorum semper potissima est ratio & velut magis digna

Z 2 3